

РЕШЕНИЕ

№ 687

гр. София, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Адриан Янев

Георги Бозуков

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10915** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. В. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6, чрез адв. Д. А. против Решение № 20184694 от 13.09.2021 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав по НАХД № 3635/2021 г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № №22-007235/23.02.2021 г. на директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., на С. В. Г., с ЕГН [ЕГН], в качеството му на технически ръководител в [фирма], с ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 413 ал. 2 КТ е наложена глоба в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 15 ал. 1 от Наредба №РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Като касационни основания се сочат нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че в мотивите на оспореното съдебно решение съдът е санирал един незаконосъобразен акт, като е интерпретирал фактите по делото едностранчиво, както и че не са обсъдени наведените в жалбата пред него доводи. Посочва, че деянието, за което е наложено административно наказание е несъставомерно. Твърди, че е налице

несъответствие между посочената като нарушена разпоредба и описанието му в обстоятелствената част на постановлението, което е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице. Излагат се доводи за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска от съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, не се явява. Постъпила е молба от процесуалния представител на същия, с която моли да бъде даден ход на делото и се поддържа така депозираната касационна жалба. В допълнение моли в условията на евентуалност делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на СРС. Претендира адвокатско възнаграждение.

Ответната страна – Дирекция „Инспекция по труда”, чрез процесуален представител юрк. С., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал районният съд е приел за установено, че при извършване на проверка 21.01.2021 г. от контролните органи на ДИТ – С. по спазване на трудовото законодателство на [фирма], с ЕИК[ЕИК] на място на обект, представляващ - триетажна жилищна сграда с гаражи и подземен гараж УПИ IX 742,743, кв. 37, местност В. - ВЕЦ С. [населено място] стопанисван от дружеството, било заварено лицето И. Д. Г., с ЕГН [ЕГН] да полага труд в обекта на контрол като „зидар”. При преглед на книгата за ежедневен инструктаж е установено, че на посоченото лице не е документирани ежедневен инструктаж на 21.01.2021 г.

Контролните органи приели, че С. В. Г., в качеството си на технически ръководител на обекта, не е провел ежедневен инструктаж на И. Д. Г., в нарушение на чл. 15 ал. 1 от Наредба РД-07-2/16 декември 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като нарушението е извършено на 21.01.2021 г. Свидетелката Ж. Г. Ц., на длъжност старши инспектор в Дирекция „Инспекция по труда” - С., съставила и връчила надлежно АУАН № 22-007235/03.02.2021 г. На база на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при издаването на наказателното постановление са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани в чл. 42 и чл. 57

ЗАНН, издадени са от компетентни органи в кръга на правомощията им. Приел е, че посоченото в НП е безспорно доказано и правилно е ангажирана административна отговорност на касатора на осн. чл. 413, ал. 2 от КТ и не са налице данни за приложение на чл. 415в от КТ.

Решението е правилно.

Настоящия касационен състав намира, че правилно е възприето от СРС, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В мотивите на оспореното решение са изложени съображения в тази насока и се споделят от касационната инстанция.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Наведените в тази насока оплаквания в касационната жалба се явяват неоснователни.

Неоснователно е наведеното оплакване за несъответствие на посочената като нарушена разпоредба с обстоятелствената част на оспореното НП. Съгласно чл. 15, ал. 1 от Наредбата ежедневен инструктаж се провежда на работещи, пряко заети в дейности с висок производствен риск, включително: в подземни, минни и геологопроучвателни обекти; в кариери; в добива на нефт и газ; в превозите в железопътния транспорт; в производството и употребата на взривни материали; в международните автомобилни превози; в автомобилните превози на опасни товари по шосе; при работа с опасни химически вещества и препарати; при строителни и монтажни работи. По делото страните не оспорват, че работникът И. Д. Г. е бил нает по трудово правоотношение с [фирма] именно за длъжността „зидар“. Наред с това е установено, че на същия на 21.01.2021 г. не е провеждан ежедневен инструктаж, установено при преглед на книгата за ежедневен инструктаж.

По силата на чл. 413, ал. 2 от КТ, работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. В случая от събраните по делото доказателства, от които трудов договор № 703/04.01.2021 г. и Заповед №1/04.01.2021 г., считано от 04.01.2021г., касаторът – С. В. Г. е назначен на длъжността „технически ръководител“ на процесния обект. С оглед на изложеното настоящият касационен състав намира за доказано извършването от касатора в качеството му на „длъжностно лице“ на нарушение на чл. 15, ал. 1 от Наредбата.

Конкретният случай не може да се определи като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, респ. чл. 415в, ал.1 от КТ, който гласи: „За нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв.“. Съдът приема, че извършеното нарушение разкрива типичната за този вид административни нарушения обществена опасност и не следва да се определи като „маловажен случай“.

Неоснователно и необосновано е твърдението в касационната жалба, че административното нарушение е отстранено веднага след установяването му и не са възникнали вредни последици за работника, което се потвърждавало от протокола за извършена проверка и от процесното НП. Напротив, нито в протокола, нито в НП са наведени подобни твърдения. Споделят се мотивите на въззивния съд, че доказателства за непосредствено отстраняване на нарушението след установяването му не са представени, поради което не е налице основание за приложение на чл. 415в от КТ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Ще следва на ответника по касация да се присъдят и разноски в размер на 80 лв за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2 предл. 1 от АПК, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20184694 от 13.09.2021 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав, постановено по НАХД № 3635/2021 г

ОСЪЖДА С. В. Г. ,ЕГН: [ЕГН] да заплати на ДИТ-С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.